Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum
Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497 Seite 128

vt cū intēdimꝰ purgare nos: sileamꝰ ab ipis cōuin-
cendis. Nā prorsus qui me dicis malū: dico et ego
alia innumerabilia: cito aufer de medio: fini causam
meā: de re age ecclesie: causam attēde: vbi sis vide.
Veritas tibi vndelibet loquat: esuriens accipe: ne
nunquam ad te ꝑueniat panis: dū semꝑ quid rephēdas
in vasculo fastidiosus ⁊ calūniosus inquiris.

Explicit Tractatus de ps̄. XXXVI.

Incipit Tractatus de ps̄. XXXVII.

Prefatio.

A Ps̄. 50. O Portune ad id qd̄ cantauimꝰ: iniquitatem
meā ego ꝓnuncio: ⁊ curā gero pro peccato
meo: respondit hec mulier de lectione euāgelij. Ini-
quitates em̄ eius intuēs dn̄s: canē appellauit dicēs:
Matth. 15. Nō est bonū: panē filioꝝ mittere canibus. At illa q̄
nouerat iniq̄tatē suā ꝓnūciare: ⁊ curā gerere ꝓ pec-
cato suo: nō negauit qd̄ vitas dixit: s̄ miseriā ꝯfessa:
micā diaꝝ potiꝰ īpetrauit: curā gerēs ꝓ pctō suo. Nā
et curari petiuerat filiā suā: fortassis ī filia significās
vitā suā. Psalmū ergo totū quātū possumꝰ: dū cō-
sideramꝰ ⁊ ꝑtractamꝰ aduertite. Assit dn̄s cordibꝰ
nostris: vt salubriter hic inueniamꝰ voces nostras:
et quō inuenerimꝰ ꝓferamꝰ: nec difficulter inueniē-
do: nec imperite proferendo.

Titulus eius est. **Psalmus ipsi Da-
uid in recordationē sabbati.**

B Ro. 1. Q Verimus q̄ nobis scripta sūt de sancto da-
uid ꝓpheta: ex cuiꝰ semine dn̄s noster iesus
christus s̄m carnē: ⁊ inter bona q̄ de illo no
bis nota sunt ꝑ scripturas: nō inuenimus eū aliq̄n re-
cordatū sabbati. Quid em̄ ita recordaret s̄m illam
obseruationē iudeoꝝ q̄ obseruabāt sabbatū? Quid
ita recordaremur qd̄ inter septē dies necessario ve-
niebat? Obseruandū ergo erat: nō sic recordādum.
Nemo aūt recordat: nisi qd̄ in p̄sentia nō ē positū:
(verbi gratia) In hac ciuitate recordaris carthagi-
nē vbi fuisti aliq̄n: ⁊ hodierno die recordaris hester
nū diē: vel p̄oris āni: vel quēlibet anteriorē: ⁊ aliqd̄
factū tuū qd̄ iā fecisti: aut aliq̄d vbi fuisti: vel cui rei
interfuisti. Quid sibi vult ista recordatio sabbati fra
tres mei? Que aīa sic recordat sabbatum? Qd̄ est h̄
sabbatū? Cū gemitu em̄ recordat. Et cū psalmꝰ le-
geret: audistis: ⁊ mō cū retexerimꝰ audietis: quātus
sit meror: quātus gemitꝰ: quātus fletus: q̄ miseria.
Matth. 5. Sed felix est: q̄ sic miser est. Unde ⁊ dn̄s ī euāgelio
beatos appellauit quosdā lugētes. Un̄ beatus si lu-
gens? Un̄ beatꝰ si miser? Immo miser esset: si lugēs
nō esset. Talē ergo ⁊ hic accipiamꝰ sabbatū recor-
dantē: nescio quē lugentē: ⁊ vtinā nos simꝰ ipse ne-
scio q̄s. Est eni hic quidam dolēs: gemēs: lugēs: re-
cordās sabbatū. Sabbatū requies est. Sine dubio
iste nescio qua in inquietudine erat: qui tā cū gemi-
tu requiē recordabat. Ipse itaq̄ inquietudinē quā
patiebat narrat ⁊ cōmēdat deo: nescio quid grauꝰ
timēs q̄ erat vbi erat. Nā q̄ in malo est apte dicit:
nec interp̄te opꝰ est: nec suspitiōe: nec cōiectura: in q̄
malo sit: nō dubitat ex eiꝰ verbis: nec opus est vt q̄-
ramus: s̄ vt qd̄ dicit intelligamꝰ: et nisi peius aliq̄d
timeret: q̄ erat illud quo tenebat: nō sic incipet.

Expositio psalmi.

C Ps̄. 6. Al. † furore tuo. Al. † corripias. D Omine ne i † indignatiōe tua argu
as me: neq̄ in ira tua † emēdes me.
Futuꝝ est em̄ vt quidā in ira dei emendent: ⁊ in in-
dignatione arguant. Et forte nō oēs q̄ arguuntur
emēdabunt: sed tn̄ futuri sūt in emēdatiōe q̄dam sal
ui. Futurū ē quidē q̄ emēdatio noīata est: sic tamē
quasi ꝑ ignē: Futuri aūt quidā q̄ arguent ⁊ nō emē 1. Cor. 3.
dabunt. Nā vtiq̄ arguet eos quibꝰ dicet: Esuriui ⁊ Matth.
nō dedistis mihi māducare: sitiui ⁊ nō potastis me:
et cetera q̄ ibi ꝓsequēs: quādā inhumanitatē ⁊ steri
litatē increpat: dicēs malis ad sinistrā cōstitutis: q̄-
bus dicet: Ite in ignē eternū q̄ paratꝰ est diabolo ⁊
angelis eiꝰ. Hec iste grauiora formidās: excepta vi-
ta ista: in cuiꝰ malis plāgit ⁊ gemit: rogat ⁊ dic: Do-
mine ne in indignatiōe tua arguas me. Nō sim int Ibidem
illos q̄bus dicturꝰ es: Ite in ignē eternū qui paratꝰ
est diabolo ⁊ angelis eius. Neq̄ in ira tua emēdes
me: vt in hac vita purges me: ⁊ talē me reddas cui
iam emēdatorio igne nō opus sit: ꝓpter illos q̄ salui 1. Cor.
erūt: sic tn̄ quasi ꝑ ignē. Quare: nisi q̄ hic edificant
supra fūdamētū: ligna: fenū: stipulā? Edificarēt au
tē auꝝ: argentū: lapides p̄ciosos: et de vtroq̄ igne
securi essent: nō solū de illo eterno: qui in eternū cru
ciaturꝰ est impios: s̄ etiā de illo qui emēdabit eos q̄
ꝑ ignē salui erūt? Dicit em̄: Ipse aūt saluꝰ erit: sic tn̄
quasi ꝑ ignē. Et q̄ dicit: saluꝰ erit: cōtēnit ille ignis.
Ita plane q̄uis salui ꝑ ignē: grauior tamen erit ille In decr...
ignis: q̄ quicq̄d pōt hō pati in hac vita. Et nostis 25. qui...
quāta hic passi sūt mali: ⁊ pn̄t pati: tn̄ tāta passi sūt: Et de p... nullus.
quāta potuerūt pati ⁊ boni. Quid em̄ quisq̄ male- 4. sen.
ficus: latro: adulter: sceleratꝰ: sacrilegus ꝑtulit legi- sciendū
bꝰ: qd̄ nō ꝑtulit martyr in cōfessiōe christi? Ista q̄ q̄ Et de v...
h̄ sūt mala: mlto faciliora sūt: ⁊ tn̄ videte quēadmo pnīa. ...
dū ea hoīes ne patiant quicq̄d iusseris faciūt: Quā
to meliꝰ faciāt qd̄ iubet deꝰ: ne illa grauiora patian-
tur? Quare aūt petit iste ne in indignatiōe arguat:
neq̄ in ira emendet: tanq̄ dicēs deo: qm̄ iam ista q̄
patior: mlta sūt: magna sunt: q̄so vt sufficiāt? Et in-
cipit illa numerare satisfaciēs dō: offerēs illa q̄ pati
tur: ne peiora patiat. **Qm̄ sagitte tue infixe
sunt mihi: ⁊ ꝯfirmasti suꝑ me manū tuam.
Non est sanitas in carne mea a † vultu ire** Al. †...
tue. Iam hec dicebat q̄ hic patiebat: ⁊ tamē h̄ iam
de ira dn̄i: q̄ ⁊ de vindicta dn̄i. De qua vindicta?
Quā excepit de adā. Nō em̄ ī illū nō est vindicatū:
aut frustra dixerat deꝰ: Morte morieris: Aut aliq̄d Gen. 2.
patimur in ista vita: nisi ex illa morte quā meruimꝰ
p̄mo pctō. Etenim portamꝰ corpꝰ mortale plenum
tēptatiōibus: plenū sollicitudinibꝰ: obnoxiū dolori
bꝰ: corpalibꝰ: obnoxiū indigētijs: mutabile ⁊ lāgui-
dū cū sanū est: q̄ vtiq̄ nōdū plene sanū. Nā vn̄ di-
cebat: Nō est sanitas in carne mea: nisi q̄ ista q̄ hu-
ius vite dicit sanitas: bene intelligentibꝰ ⁊ sabbatū
recordātibꝰ: nō ē vtiq̄ sanitas? Si ei nō māducaue
ris: inquietat fames. Ista fames naturalis quidam
morbꝰ est: q̄ natura nobis facta est pena ex vīdicta.
Primo homī qd̄ erat pena: natura nobis ē. Unde
dicit ⁊ aplus: Fuimꝰ ⁊ nos natura filij ire: sicut ⁊ ce Eph. 2.
teri. Natura filij ire: id est portātes vindictā. Sed
quare dicit: fuimꝰ? Quia spe iā nō sumꝰ: nam re ad
huc sumꝰ. Sed illud melius dicimꝰ qd̄ spe sumus:
quia certi sumus de spe. Non enim incerta est spes
nostra: aut de illa dubitamus. Audi ipsam gloriam
in spe. In nobismetipsis inquit ingemiscimꝰ ado- Ro. 8.
ptionem: expectantes redemptionem corporis no-
stri. Quid em̄? Nondum redemptus es o paule?

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0128
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG